ECLI:LV:RAT:2019:0712.C32354613.3.S
Arhīva Nr. CA-0157-19/25

S P R I E D U M S
LATVIJAS REPUBLIKAS VĀRDĀ

2019.gada 12.jūlijā

Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja L.Volberga,
tiesnese G.Freimane,
tiesnese I.Stuberovska
ar tiesas sēdes sekretāri S.Kazaini,
piedaloties zvērinātai advokātei R.Matjušinai,
izskatīja atklātā tiesas sēdē civillietu SIA „Rīgas namu pārvaldnieks? prasībā pret individuālo komersantu „Elektrons & Max? par dzīvojamās mājas uzturēšanas, apsaimniekošanas maksas un komunālo maksājumu parāda piedziņu sakarā ar SIA „Rīgas namu pārvaldnieks? apelācijas sūdzību par Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesas 2015.gada 3.jūlija spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] Prasītājs – SIA „Rīgas namu pārvaldnieks? - 2013.gada 4.novembrī Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesā cēlis prasību pret atbildētāju IK „Elekrons&Max" par dzīvojamās mājas uzturēšanas, apsaimniekošanas maksas un komunālo maksājumu parāda piedziņu, kurā, pamatojoties uz Civillikuma 1071., 1759., 1765. pantu, likuma "Par dzīvokļa īpašumu" (zaudējis spēku 2011.gada 1.janvārī) 8.panta pirmo daļu, 12.panta ceturto un piekto daļu, 2010.gada 28.oktobra Dzīvokļa īpašuma likuma 10.pantu, 1995.gada 11.jūnija likuma "Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" 50.panta septīto daļu, 2008.gada 9.decembra Ministru kabineta noteikumiem Nr.1014 "Kārtība, kādā aprēķināma maksa par dzīvojamās mājas pārvaldīšanu un apsaimniekošanu" un 2008.gada 9.decembra Ministru kabineta noteikumiem Nr.1013 "Kārtība, kādā dzīvokļa īpašnieks daudzdzīvokļu dzīvojamā mājā norēķinās par pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu", lūgts piezīt no atbildētāja par labu prasītājam dzīvojamās mājas apsaimniekošanas, uzturēšanas un komunālo pakalpojumu parādu Ls 8 629,73, likumiskos nokavējuma procentus Ls 545,88 un tiesāšanās izdevumus (valsts nodeva Ls 498,62 un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi Ls 3,300, kā arī noteikt tiesības saņemt likumiskos 6% gadā no pamatparāda summas.

Prasības pieteikumā norādīts, ka SIA „Rīgas namu pārvaldnieks" (pirms reorganizācijas Rīgas pašvaldības sabiedrība ar ierobežotu atbildību "Viesturdārzs", pirms tam Rīgas pašvaldības uzņēmums, bezpeļņas organizācija namu pārvalde „Viesturdārzs") pārvaldīšanā saskaņā ar Rīgas domes lēmumu Nr.3291 "Par dzīvojamo māju pārvaldīšanas līguma projektu apstiprināšanu un atsevišķu Rīgas domes lēmumu atzīšanu par spēku zaudējušiem" (2011.gada 5.jūlija Dzīvojamo māju pārvaldīšanas līgums Nr. RD-11-910-lī, pirms tam 2002.gada 1.oktobra Nekustamo īpašumu apsaimniekošanas pilnvarojuma līgums Nr.580) atrodas dzīvojamā māja /adrese/.

Saskaņā ar Valsts Zemes dienesta Lielrīgas reģionālās nodaļas apliecību par īpašuma tiesībām uz neapdzīvojamo telpu līdz dzīvojamās mājas privatizācijai, atbildētājs, pamatojoties uz Rīgas pilsētas valsts un pašvaldības dzīvojamo māju privatizācijas komisijas 1999.gada 8.septembra lēmumu Nr.1900 ieguva īpašuma tiesības līdz dzīvojamās mājas privatizācijai uz neapdzīvojamo telpu Nr.14 ar kopējo platību 226,63 kvadrātmetri, /adrese/, kadastra Nr./numurs A/. Nezināmu iemeslu dēļ atbildētājs nav slēdzis ar prasītāju dzīvojamās mājas apsaimniekošanas un pārvaldīšanas līgumu.

Saskaņā ar spēkā esošajiem normatīvajiem aktiem un augšminētajiem pilnvarojuma līgumiem prasītājs vienmēr un pilnā apmērā izpildīja savas saistības pret atbildētāju, taču atbildētājs pilnā apmērā nav samaksājis dzīvojamās mājas apsaimniekošanas un uzturēšanas maksu un nav norēķinājies par saņemtajiem komunālajiem pakalpojumiem, kā rezultātā radies maksājumu parāds.

Norādīts, ka kaut arī ar atbildētāju netika noslēgts dzīvojamās mājas apsaimniekošanas un pārvaldīšanas līgums, atbildētāja maksājuma saistības rodas pēc likuma. Pamatojoties uz 2013.gada 14.oktobra rēķinu Nr.24448072/13101 un saskaņā ar komunālo maksājumu un samaksas aprēķinu un izziņu par soda naudu, atbildētāja parāds par dzīvojamās mājas apsaimniekošanu, uzturēšanu un komunāliem pakalpojumiem sāka veidoties no 2007.gada decembra un, pastāvīgi pieaugot. Uz šā prasības pieteikuma sastādīšanas dienu veido kopējo prasības summu Ls 9 175,61 (par laiku no 2007.gada decembra līdz 2013.gada oktobrim), kas sastāv no galvenā parāda Ls 8 629,73 un likumiskajiem nokavējuma procentiem Ls 545,88. Dzīvojamās mājas apsaimniekošanas un uzturēšanas maksājumu un komunālo pakalpojumu maksājumu parāds aprēķināts saskaņā ar sniegtajiem pakalpojumiem, aprēķiniem un ieņēmumiem.

[1.1] 2014.gada 16.maijā, 2015.gada 17.martā un 2015.gada 8.jūnijā tiesā saņemti prasības summas pieaugumi (1.sējums, lietas 54.-55; 62., 97.lapas).

No 2015.gada 3.jūnija prasības summas pieauguma redzams, ka prasības summa kopumā pieaugusi līdz 17 529,80 EUR, kas sastāv no galvenā parāda 15 451,88 EUR apmērā un likumiskajiem nokavējuma procentiem 2 077,92 EUR apmērā.

No šiem pieteikumiem izriet, ka atbildētājs neveica parāda samaksu un nesamaksāja nepieciešamā apjomā prasītāja piestādītos rēķinus kopš prasības iesniegšanas dienas līdz lietas izskatīšanas dienai, līdz ar ko ir palielinājies pamatparāda un likumisko nokavējuma procentu apmērs. 2015.gada 15.maijā izrakstīts rēķins Nr.24448072/15051, atbilstoši kuram atbildētāja parāds par dzīvojamās mājas /adrese/, uzturēšanas, apsaimniekošanas un komunālajiem pakalpojumiem saistībā ar dzīvokļa īpašuma Nr.14 lietošanu, uz 2015. gada 3.jūniju sastāda 17 529,80 EUR.

[2] 2013.gada 10.decembrī tiesā saņemti atbildētāja paskaidrojumi, kuros atbildētājs prasību neatzīst pilnībā (1.sējums, lietas 33.-34.lapas).

Paskaidrojumos norādīts, ka nedzīvojamā māja /adrese / neatrodas prasītāja pārvaldīšanā, jo adrese /adrese / ir piešķirta nekustamajam īpašumam – zemes gabalam ar kadastra Nr. /numurs B/, uz kuras atrodas trīs būves: dzīvojamā māja, ar kadastra apzīmējumu /numurs C/; nedzīvojamā ēka - šķūnis, ar kadastra apzīmējumu /numurs D/, kas ir funkcionāli saistīta ar dzīvojamo ēku kadastra apzīmējums /numurs C/, un nedzīvojamā ēka - darbnīca, ar kadastra apzīmējumu /numurs F/, kas nav funkcionāli saistīta ar dzīvojamo māju.

Saskaņā ar kadastra informācijas datiem nedzīvojamā ēka ar kadastra apzīmējumu /numurs F/ir saistīta tikai ar zemes gabalu - kadastra Nr. /numurs B/, un sastāv no divām telpu grupām: kadastra apzīmējums /numurs G/, kam piešķirta adrese /adrese/, un kadastra apzīmējums /numurs C/, kam piešķirta adrese /adrese /

Atbildētājs ir privatizējis telpu ar kadastra apzīmējumu /numurs G/, kurai piešķirts kadastra numurs Nr. 01003110623 un atbildētajam pieder īpašumā 1/1 domājamā daļa no minētā īpašuma, nevis kāda domājamā daļa no prasībā pieminētās dzīvojamās mājas. Tā kā nedzīvojamā ēka ar kadastra apzīmējumu /numurs F/ir patstāvīga un funkcionāli nesaistīta ēka ar dzīvojamo māju, tad arī tajā ietilpstošā telpu grupa ar kadastra apzīmējumu /numurs G/, kam piešķirta adrese /adrese / un kadastra Nr. /numurs A/, nav saistāma ar dzīvojamo māju /adrese/.

Atbildētājs norāda, ka strīds par komunāliem maksājumiem un apsaimniekošanas izdevumiem starp prasītāju un atbildētāju jau ir pastāvējis gadiem ilgi, jo atbildētājs ir centies pārliecināt prasītāju, ka viņam piederošā nedzīvojamā ēka - darbnīca nav saistāma kopā ar dzīvojamās mājas apsaimniekošanas izdevumiem un dzīvojamās mājas sastāvā ietilpstošo dzīvokļu komunālajiem pakalpojumiem. 2012.gada 23.jūlijā panākts, ka SIA „Rīgas namu pārvaldnieks" veica ēkas ar kadastra apzīmējumu /numurs F/apsekošanu un konstatēja, ēka ir atsevišķa celtne un tās apkures sistēma nav saistīta ar blakus esošo dzīvojamo māju ar kadastra apzīmējumu /numurs C/. Tika konstatēts, ka nedzīvojamā ēkas daļā, ko aizņem darbnīca, ir uzstādīts autonomās apkures katls apkures nodrošināšanai. Kaut arī prasītājs pārliecinājās, ka darbnīca netiek nodrošināta ar cita pakalpojuma sniegto siltumapgādes un siltā ūdens pakalpojumu, pārrēķins netika veikts un parāds nesamazinājās. Prasītājs ne reizi nav pamatojis izmaksas, kas saistītas ar apsaimniekošanu un remonta darbiem. Atbildētājam piederošais īpašums ir atsevišķa būve, ar atsevišķiem pamatiem, sienām, jumtu, durvīm un logiem un atbildētājs pats rūpējas par tās uzturēšanu, nekad, kopš atbildētājs privatizējis šo īpašumu, prasītājs nav ne reizi tajā ieguldījis nekādus naudas līdzekļus, kas būtu saistāmi ar ēkas uzturēšanu. Uzskata, ka nepamatoti rēķinos tiek iekļauti nekustamā īpašuma nodokļa maksājumi, jo tos atbildētājs maksā patstāvīgi saskaņā ar Rīgas domes izsūtītajiem maksāšanas paziņojumiem.

Atbildētājs norāda, ka par pamatotiem uzskata rēķinos atspoguļotos izdevumus par atkritumu izvešanu un par aukstā ūdens piegādi un kanalizāciju, bet tie neietilpst prasībā norādītajā parāda summā, jo tos atbildētājs apmaksājot savlaicīgi.

[3] Ar Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesas 2015.gada 3.jūlija spriedumu prasība pilnā apmērā noraidīta (1.sējums, lietas 119.-125.)

Atreferējot Civilprocesa likuma 93.panta pirmās daļas, 96.panta piektās daļas, 10.panta pirmās daļas, *Euro* ieviešanas kārtības likuma 4.panta otrās daļas, 3., 6.panta, Padomes 1997.gada 17.jūnija Regulas (EK) Nr.1103/97, nosacījumus, pirmās instances tiesa nodibināja, ka no Uzņēmumu reģistra 2013.gada 28.augusta Izziņas Nr.7-3-129418 redzams, ka 2010.gada 29.decembrī izveidota SIA „Rīgas namu pārvaldnieks", apvienojot, tostarp Rīgas pašvaldības SIA „Viesturdārzs", un citas sabiedrības.

Līdz ar to tiesa atzinusi, ka SIA „Rīgas namu pārvaldnieks" atzīstama par Rīgas pašvaldības SIA „Viesturdārzs" tiesību un saistību pārņēmēju.

No Uzņēmumu reģistra izdrukas tiesa konstatēja, ka tajā reģistrēts Individuālais komersants "ELEKTRONS&MAX". Savukārt apliecība par īpašuma tiesībām uz nedzīvojamo telpu līdz dzīvojamās mājas privatizācijai apstiprina, ka /pers. F/ I/U "ELEKTRONS&MAX" ieguvis īpašuma tiesības līdz dzīvojamās mājas privatizācijai uz neapdzīvojamo telpu ar kopējo platību 226,63 m^2 pēc adreses /adrese /

No Rīgas pašvaldības Dzīvojamo māju privatizācijas komisijas 2015.gada 13.maija atbildes Nr.DMPK-15-1036-nd uz prasītāja vēstuli redzams, ka, pamatojoties uz 1999.gada 8.septembra Komisijas lēmumu Nr.1900 "Par neapdzīvojamo telpu /adrese/, nodošanu īpašumā līdz dzīvojamas mājas privatizācijai" IK "ELEKTRONS&MAX" ir ieguvis īpašumā līdz dzīvojamās mājas privatizācijai neapdzīvojamās telpas /adrese/, ar kopējo platību 226,63 m^2: telpu grupu ar kadastra apzīmējumu /numurs G/, 1. stāvā, platību 211,73 m^2 un telpu grupu ar kadastra apzīmējumu /numurs J/, 1. stāvā, platību 14,9 m^2.

Ar Rīgas domes 2003.gada 4.februāra lēmumu Nr.2040 "Par dzīvojamo māju privatizācijas uzsākšanu" dzīvojamā māja /adrese/, nodota privatizācijai kopā ar zemi. Privatizācijas uzsākšanas brīdī nekustamā īpašuma /adrese /, sastāvā ietilpa zemes gabals ar kadastra numuru /numurs B/, dzīvojamā ēka ar kadastra apzīmējumu /numurs C/, darbnīca ar kadastra apzīmējumu /numurs F/un šķūnis ar kadastra apzīmējumu /numurs D/. Atbildētājs savas īpašuma tiesības zemesgrāmatā nav nostiprinājis.

Prasītājs, pamatojoties uz Rīgas domes lēmumu Nr.3291 "Par dzīvojamo māju pārvaldīšanas līguma projektu apstiprināšanu un atsevišķu Rīgas domes lēmumu atzīšanu par spēku zaudējušiem", 2011.gada 5.jūlija Dzīvojamo māju pārvaldīšanas līguma Nr.RD-11-910-lī, pirms tam 2002.gada 1.oktobra Nekustamo īpašumu apsaimniekošanas pilnvarojuma līgums Nr.580, Civillikuma 1071. pantu, likuma "Par dzīvokļa īpašumu" 8. pantu 12. panta ceturto un piekto daļu, kas zaudēja spēku 2011.gada 1.janvārī, Dzīvokļa īpašuma likuma 10.pantu un likuma "Par valsts un pašvaldības dzīvojamo māju privatizāciju" 50.pantu, piestāda prasītājam rēķinus par visa nekustamā īpašuma /adrese /, uzturēšanu, apsaimniekošanu un komunālajiem maksājumiem atbilstoši atbildētāja kopīpašuma daļai. Atbildētājs ar prasītāju nav slēdzis dzīvojamās mājas pārvaldīšanas līgumu.

Pirmās instances tiesa konstatēja, ka lietā nepastāv strīds par atbildētāja pienākumu veikt nekustamā īpašuma uzturēšanas un apsaimniekošanas maksājums, komunālos maksājumus, taču lietā pastāv strīds par atbildētājam piederošā nekustamā īpašuma sastāvu, atbildoši tam aprēķināto un piestādīto rēķinu apmēru un pamatojumu.

No Rīgas pilsētas zemesgrāmatas nodalījuma nr. /numurs O/ tiesa konstatēja, ka uz zemes gabala ar platību 1074 m2, /adrese /, kadastra Nr. /numurs B/, atrodas 3-stāvu dzīvojamā ēka (būves kadastra apzīmējums Nr. 002), 2-stāvu darbnīca (būves kadastra apzīmējums 0003) un palīgceltne (būves kadastra apzīmējums Nr. 006).

Savukārt, no lietas materiālos esošās Valsts zemes dienesta Lielrīgas reģionālās nodaļas Apliecības par īpašuma tiesībām uz neapdzīvojamo telpu līdz dzīvojamās mājas privatizācijai tiesa konstatēja, ka, pamatojoties uz Rīgas pilsētas valsts un pašvaldības dzīvojamo māju privatizācijas komisijas 1999. gada 8.septembra lēmumu nr. 1900, atbildētājs ieguva īpašuma tiesības līdz dzīvojamās mājas privatizācijai uz neapdzīvojamo telpu ar kopējo platību 226,63 m^2 adresē /adrese /.

Tiesa atzina par pamatotu prasītāja apgalvojumu, ka atbildētājam ir ar likumu uzlikts pienākums veikt maksājumu saistības par viņam piederošā nekustamā īpašuma apsaimniekošanu, taču lietā pastāv strīds par atbildētāja pienākumu veikt maksājumu saistības prasītājam par visa nekustamā īpašuma kopuma daļu vai tikai par atsevišķu neapdzīvojamo telpu ar kopējo platību 226,63 m^2.

Tiesa nodibināja, ka prasītājs prasības pieteikumā pamatojas uz Civillikuma 1071. pantu, kas noteic, ka uz kopējo lietu gulošās nastas, apgrūtinājumi un lietas uzturēšanai vajadzīgie izdevumi jānes kopīpašniekiem samērīgi ar viņu daļām. Atreferējot Civillikuma 1067. pantu, tiesa secināja, ka lietā izvērtējams jautājums par atbildētāja īpašuma tiesību apjomu, proti, vai atbildētājam piederošā nedzīvojamā telpa ir atsevišķs īpašums, kura īpašuma tiesības bauda tikai atbildētājs, vai tā ir visas nekustamā īpašuma, /adrese/, kopuma daļa.

No zemesgrāmatas nodalījuma Nr./numurs O/izdrukas tiesa konstatēja, ka uz minētā nekustamā īpašuma atrodas 3-stāvu dzīvojamā ēka, 2-stāvu darbnīca un palīgceltne. Katram no minētajiem objektiem zemesgrāmatā reģistrēts atsevišķs kadastra apzīmējums. No tiesas sēdē sniegtajiem

paskaidrojumiem un lietas materiāliem tiesa atzina, ka atbildētāja īpašumā ir 2-stāvu darbnīca ar būves kadastra apzīmējumu nr. 003. Zemesgrāmatas nodalījuma nr. /numurs O/nodalījuma I daļas 1. iedaļā nostiprināts nekustamā īpašuma sastāvs, proti, nekustamais īpašums sastāv no 3-stāvu dzīvojamās ēkas ar 13 dzīvokļu īpašumiem, dzīvokļu kopējā platība 1 143,77 kvm, pamats: Rīgas valsts un pašvaldības dzīvojamo māju privatizācijas komisijas 2004. gada 7.septembra izziņa.

Atreferējot Zemesgrāmatu likuma 1.pantu, tiesa atzina, ka no minētās zemesgrāmatas izdrukas nav secināms, ka 2-stāvu darbnīca ar kadastra apzīmējumu ietilptu nekustamā īpašuma sastāvā, bet gan, ka tā atrodas uz zemes gabala, kas atrodas /adrese/.

No Valsts Zemes Dienesta Informatīvās izdrukas no Kadastra informācijas sistēmas teksta datiem tiesa nodibināja, ka nekustamais īpašums /adrese /, ir daļēji sadalīts.

Nedzīvojamā ēka ar kadastra apzīmējumu /numurs F/ir saistīta ar zemes gabalu - kadastra Nr. /numurs B/un sastāv no divām telpu grupām: kadastra apzīmējums /numurs G/, kam piešķirta adrese/adrese / un kadastra apzīmējums /numurs C/, kam piešķirta adrese /adrese /.

Tiesa secināja, ka atbildētājs privatizējis telpu ar kadastra apzīmējumu /numurs G/, kurai piešķirts kadastra numurs nr. 01003110623, un atbildētajam pieder īpašumā 1/1 domājamā daļa no minētā īpašuma. Nedzīvojamā ēka ar kadastra apzīmējumu /numurs F/reģistrēta kā atsevišķs kadastra objekts, tad arī tajā ietilpstošā telpu grupa ar kadastra apzīmējumu /numurs G/, kam piešķirta adrese /adrese / un kadastra nr./numurs A/, nav saistāma ar dzīvojamo ēku.

Līdz ar ko, no izdrukas no Kadastra informācijas sistēmas secināja, ka atbildētājam piederošais īpašums ir atsevišķs īpašums, nesaistīts ar dzīvokļu māju, kas atrodas uz tā paša zemes gabala.

Tiesa atzina par pamatotiem prasītāja pārstāvja iebildumus, ka izdrukām no Kadastra informācijas sistēmas ir tikai informatīvs raksturs, tādēļ tiesa tās vērtēja kopsakarā ar pārējiem lietā esošajiem pierādījumiem.

No 2011.gada 5.jūlija Dzīvojamās mājas pārvaldīšanas līguma Nr.RD- 11-910-1ī, kas slēgts starp Rīgas pilsētas pašvaldību, kuru pārstāv Rīgas domes īpašuma departaments un Rīgas domes Mājokļu un vides departaments un SIA "Rīgas namu pārvaldnieks", tiesa konstatēja, ka pašvaldība uzdeva SIA "Rīgas namu pārvaldnieks" un pārvaldnieks uzņēmās pārvaldīt pašvaldības īpašumā, valdījumā un pārvaldīšanā esošās dzīvojamās mājas (tajā skaitā ar tām saistītās palīgēkas un piesaistītos zemes gabalus) (turpmāk arī – dzīvojamās mājas) saskaņā ar pielikumu nr. 1. Savukārt atbilstoši pielikuma Nr.1 SIA "Rīgas namu pārvaldnieks" pārvaldīšanā nodoto dzīvojamo māju saraksts, pārvaldīšanā nodota dzīvojamā māja /adrese /, kadastra apzīmējums nr. /numurs C/(kārtas Nr.4978) un nodota darbnīca /adrese /, kadastra apzīmējums Nr./numurs F/(kārtas Nr. 4979), kas liecina, ka dzīvojamā ēka un darbnīca pārvaldīšanā nodota kā atsevišķi īpašumi.

Arī no lietas materiāliem tiesa secināja, ka 2012.gada 12.februārī un 2013.gada 12.februārī Rīgas domes Pašvaldības ieņēmumu pārvalde izrakstīja atbildētājam rēķinus par nekustamā īpašuma nodokli par viņam piederošo nekustamo īpašumu, taču vienlaikus arī apsaimniekotājs rēķinos iekļāva maksu par nekustamā īpašuma nodokli, kaut lietas materiāliem pievienotajos 2012.gada 15.februāra un 2013.gada 15.februāra Maksāšanas paziņojumos par nekustamā īpašuma nodokli, uz kuru pamata apsaimniekotajos izraksta rēķinus nekustamo īpašumu īpašniekiem, nav iekļauts atbildētājam piederošais nekustamais īpašums. Prasītāja pārstāvis tiesas sēdē nevarēja paskaidrot, kāds ir iemesls atbildētājam rēķinos iekļaut samaksu par nekustamā īpašuma nodokli, kaut šādus rēķinus atbildētājam Rīgas domes ieņēmumu pārvalde izraksta individuāli.

No lietas materiālos esošās 2012.gada 3.septembra atbildes Nr.1- 1e/19080 uz 2012.gada 10.jūlija atbildētāja iesniegumu tiesa konstatēja, ka 2012.gada 23. jūlijā tika apsekota atbildētājam piederošā darbnīca, kura atrodas ēkā ar kadastra Nr./numurs F/. Ēka ir atsevišķa celtne un tās apkures sistēma nav saistīta ar blakus esošo dzīvojamo māju ar kadastra Nr./numurs C/. Nedzīvojamā ēkas daļā, ko aizņem iesniedzēja darbnīca, ir uzstādīts autonomas apkures katls apkures nodrošināšanai. Pamatojoties uz 2012.gada 23.jūlijā veiktajā apsekošanā konstatēto, iesniedzējam turpmāk netiks veikts aprēķins par siltuma zudumiem.

No lietas materiāliem pievienotā fotoattēla ar darbnīcas fasādi un tiesas sēdē sniegtajiem atbildētāja paskaidrojumiem, kuriem nav iebildis arī prasītāja pārstāvis, tiesa secināja, ka 2-stāvu darbnīca ir atsevišķi stāvoša ēka, kas nav funkcionāli saistīta ar blakus esošo dzīvokļu māju, tām ir atsevišķas ieejas. Tiesa atzina, ka prasītāja pārstāvja argumenti ir pretrunīgi.

Atbildētājs, ceļot iebildumus pret prasītāja prasījumiem, iesniedza pierādījumus, kas atspēkoja prasītāja iesniegtos pierādījumus, kā arī izteiktos argumentus un apsvērumus. Tādējādi atbildētājs izpildīja ar Civilprocesa likuma 93.panta pirmo daļu uzlikto pienākumu un pierādīja, ka iebildumi pret prasītāja prasību ir pamatoti.

Tiesa atzina, ka ar lietā esošajiem dokumentiem prasītājs nav pierādījis, ka atbildētājam piederošais īpašums ir kopīpašums ar tam blakus esošo dzīvojamo ēku, tādejādi uz atbildētājam piederošo nedzīvojamo telpu nav attiecināmi prasītāja norādītie un lietas materiāliem pievienotie obligāti veicamie dzīvojamās mājas uzturēšanas un apsaimniekošanas darbu plānotie ieņēmumi un izdevumi, un uz to pamata izrakstītie rēķini.

Tiesa atzina par pamatotu norādīt, ka prasītājs pretēji Civilprocesa likuma 93. panta pirmās daļas noteikumiem nepierādīja atbildētāja pienākumu segt maksājumu saistības uz iesniegto rēķinu pamata, taču tas neizslēdz atbildētāja pienākumu veikt maksājumus par nekustamā īpašuma pārvaldīšanu, taču atbilstoši izmaksām, kas aprēķinātas tikai uz atbildētājam piederošo īpašumu kā atsevišķu īpašumu.

Ņemot vērā visu minēto tiesa atzina, ka prasība nav pamatota un ir noraidāma pilnībā, jo prasītājs nav pierādījis savas prasības pamatotību.

[4] Par pirmās instances tiesas spriedumu apelācijas sūdzību iesniedza prasītājs, pārsūdzot spriedumu pilnā apmērā (1.sējums, lietas 127.-129.lapas).

Apelātors norādījis, ka ar lietā esošajiem pierādījumiem ir noskaidrots un pierādīts, ka pamatojoties uz Rīgas pilsētas valsts un pašvaldības dzīvojamo māju privatizācijas komisijas 1999.gada 8.septembra lēmumu Nr.1900, atbildētājs ieguva īpašuma tiesības līdz dzīvojamās mājas privatizācijai uz neapdzīvojamo telpu – divstāvu darbnīcu /adrese/. Atbildētājs īpašuma tiesības līdz dzīvojamās mājas privatizācijai reģistrētas kadastra reģistrā 1999.gada 30.septembrī, pamatojoties uz 1995.gada 21.jūnija likuma "Par valsts un pašvaldības dzīvojamo māju privatizāciju" pārejas noteikumu 1.punktu.

2001.gada 24.aprīlī Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas Zemesgrāmatu nodaļas Rīgas pilsētas zemesgrāmatas nodalījumā Nr. /numurs O/tika reģistrēts nekustamais īpašums ar kadastra nr. /numurs B/, kas atrodas pēc adreses /adrese/. Minētais nekustamais īpašums sastāv no zemes gabala ar kadastra apzīmējumu nr. /numurs B/, ar kopējo platību 1074 kvm, un uz tā atrodošajām ēkām: trīs stāvu dzīvojamās mājas (būves ar kadastra apzīmējumu 002, 2-stāvu darbnīcas (būves kadastra apzīmējums 003) un palīgceltnes (būves kadastra apzīmējums 006). Īpašuma tiesības uz visu īpašumu tika nostiprinātas Rīgas pilsētai. Minētos apstākļus apstiprina lietā esošā informatīvā izdruka no Rīgas pilsētas zemesgrāmatu nodalījuma nr. 3126.

Saskaņā ar lietā esošo Rīgas pašvaldības Dzīvojamo māju privatizācijas komisijas 2015.gada 13.maija informatīvo vēstuli nr. 1036-rd, ar Rīgas domes 2003.gada 4.februāra lēmumu nr. 2040 "Par dzīvojamo māju privatizācijas uzsākšanu" dzīvojamā māja /adrese/, nodota privatizācijai kopā ar zemi. Privatizācijas uzsākšanas brīdī nekustamā īpašuma /adrese /, sastāvā ietilpa zemesgabals ar kadastra nr. /numurs B/, dzīvojamā ēka ar kadastra apzīmējumu nr. /numurs C/, darbnīca ar kadastra apzīmējumu nr./numurs F/un šķūnis ar kadastra apzīmējumu nr. /numurs D/.

2004.gada 8.septembrī dzīvojamās mājas /adrese/, dzīvokļu īpašniekiem līdz dzīvojamās mājas privatizācijai tika izsūtīti paziņojumi par pirkuma līguma slēgšanu, tostarp arī atbildētājam. 2010.gada 27.oktbrī atbildētājs atkārtoti tika informēts par viņa piederošo neapdzīvojamo telpu pirkuma līguma

slēgšanu. Neskatoties uz minētajiem Rīgas pašvaldības Dzīvojamo māju privatizācijas komisijas paziņojumiem, atbildētājs pirkuma līgumu par viņa piederošajiem īpašumiem nav slēdzis. Līdz ar to apelātora ieskatā atbildētājs nav pabeidzis viņam piederošās neapdzīvojamās telpas – darbnīcas privatizāciju un nav ierakstījis savu īpašuma tiesību uz to zemesgrāmatā.

Atreferējot Civillikuma 968.panta noteikumus un 1995.gada 21.jūnija likuma "Par valsts un pašvaldības dzīvojamo māju privatizāciju" 7.panta otrajā daļā noteikto, apelātors norādījis, ka attiecībā uz nekustamo īpašumu /adrese /, privatizācijai ir pakļauts vienots (kopīgs) uz zemes gabala ar kadastra Nr./numurs B/esošais ēku komplekss, tai skaitā atbildētājam piederošā darbnīca, kopā ar zemi, domājamās daļās.

Dzīvojamā ēkā ar kadastra apzīmējumu Nr./numurs C/, atbildētājam piederošā darbnīca ar kadastra apzīmējumu Nr./numurs D/ir uz zemesgabala /adrese/, ar kadastra Nr./numurs B/, uzceltas un cieši ar to savienotas ēkas. Zemesgabals un visas uz tā esošas ēkas, dzīvojamās un neapdzīvojamās telpas nav sadalīti starp īpašniekiem reālās daļās, bet sadalīti tikai domājamās daļās. Līdz ar to augstākminētais zemesgabals ar uz tā esošām ēkām, dzīvojamām un neapdzīvotajām telpām ir viena un tā paša nedalīta lieta, īpašuma tiesība, uz kuru pieder vairāk personām – neapdzīvojamo un dzīvojamo telpu īpašniekiem, tostarp atbildētājam – nevis reālās, bet tikai domājamās daļas, tā kā sadalīts vienīgi tiesību saturs.

Secīgi atbildētājam un citiem nekustamā īpašuma /adrese /, īpašniekiem uz to kopīpašuma tiesība Civillikuma 1067.panta izpratnē.

Atreferējot Dzīvokļa īpašuma likuma 2.panta pirmo un otro daļu, 3.panta pirmo un trešo daļu, apelātors norādījis, ka lietā nav strīds par to, ka atbildētājam piederošā darbnīca ar kadastra apzīmējumu Nr./numurs F/ir atsevišķi stāvoša ēka. Minētā ēka ir kvalificējama kā "ārpus telpa vai telpu grupa" Dzīvokļa īpašuma likuma 3.panta trešās daļas izpratnē. Tomēr apelātora ieskatā minētais apstāklis nav pamats atbildētāja piederošās darbnīcas atzīšanai par patstāvīgu īpašuma tiesības priekšmetu, jo saskaņā ar Dzīvokļa īpašuma likuma 2.panta otrās daļas noteikumiem, atbildētāja tiesība uz minēto darbnīcu kā uz "atsevišķu īpašumu" nevar pastāvēt pati par sevi, bet tikai kopā ar nekustamā īpašuma (dzīvojamās mājas) /adrese/, kopīpašuma domājamo daļu. Atbildētājs nav iesniedzis tiesā pierādījumus, kas apstiprinātu viņa apgalvojumu, ka viņam piederošā darbnīca neietilpst kopīpašuma /adrese/, sastāvā kā kopīpašuma daļā. Līdz ar to atbildētāja īpašuma tiesība uz viņam piederošo darbnīcu ar kadastra apzīmējumu Nr. /numurs F/, /adrese/ ir kopīpašuma tiesība ar citiem dzīvojamās mājas dzīvokļu īpašniekiem, un nav patstāvīgu īpašuma tiesību priekšmets. Pie šādiem apstākļiem apelātora ieskatā pirmās instances tiesa nebija pamata atzīt, ka prasītājs nav pierādījis, ka atbildētājam piederošais īpašums ir kopīpašums.

Atreferējot pirmās instances tiesas motīvus saistībā ar apelācijas sūdzībā izteiktajiem iebildumiem par nekustamā īpašuma ietilpšanu kopīpašumā, apelātors uzskata, ka tie nav pamats prasības noraidīšanai.

Norādot, ka atbildētājam piederošā darbnīca neietilpst nekustamā īpašuma /adrese /, sastāvā, jo zemesgrāmatas nodalījumā Nr./numurs O/I.daļas 1.iedaļā nostiprināts īpašums, kas sastāv no trīs stāvu dzīvojamās ēkas ar 13 dzīvokļu īpašumiem, tiesa nav ņēmusi vērā, ka šajā nodalījumā I.daļa 1.iedaļa ierakstos 3.1.-11.1. īpašuma sastāvā tiek reģistrēti tikai dzīvokļu īpašumi, kuru īpašnieki ir nostiprinājuši savas īpašuma tiesības uz tiem zemesgrāmatā, uz kuriem atvērti atsevišķi nodalījumi.

Apelātors no lietas materiāliem konstatējis, ka atbildētājs savu īpašuma tiesību uz viņam piederošo darbnīcu zemesgrāmatā nav reģistrējis, atsevišķs nodalījums tai nav atvērts. Līdz ar to apelātora ieskatā nav tiesiska pamata to norādīt minētajos zemesgrāmatas nodalījuma ierakstos. Turklāt tiesa nepievērsa uzmanību tam, ka minētajā nodalījumā I.daļas 1.iedaļas ierakstā Nr. 1.1. un Nr. 2.1. norādīts sākotnējais privatizācijai nododams pilns nekustamā īpašuma sastāvs, kas iekļauj zemesgabalu ar kadastra Nr. /numurs B/un uz tā esošo 3-stāvu dzīvojamo ēku, 2- stāvu darbnīcu un palīgceltni.

Apstāklis, ka Valsts zemes dienesta informatīvā izdrukā no Kadastra informatīvās sistēmas norādīts, ka atbildētājs privatizēja telpu ar kadastra apzīmējumu Nr./numurs F/, kurai piešķirts kadastra Nr./numurs A/, un atbildētājam tajā pieder 1/1 domājamā daļa, nav pamats uzskatam, ka minētā neapdzīvojamā telpa ir patstāvīgs īpašuma tiesību priekšmets un atbildētāja īpašuma tiesība uz to nav kopīpašuma tiesība Civillikuma 1067.panta izpratnē. Uz minētās informācijas pamata pirmās instances tiesas izdarītais secinājums, ka atbildētājam piederoša neapdzīvojamā telpa (darbnīca) neietilpst nekustamā īpašuma /adrese/ sastāvā kā kopīpašuma daļa, ir klajā pretrunā ar Rīgas pašvaldības Dzīvojamo māju privatizācijas komisijas sniegto informāciju, saskaņā ar ko, privatizācijas uzsākšanas brīdī nekustamā īpašuma /adrese /ā sastāvā ietilpa zemesgabals, dzīvojamā ēka, atbildētājam piederošā darbnīca un šķūnis (zemesgrāmatas nodalījumā Nr. /numurs O/norādīts kā "palīgceltne") Ievērojot to, ka atbildētājs nav pabeidzis viņam piederošās darbnīcas privatizācijas procesu un viņa īpašuma tiesība uz to nav ierakstīta zemesgrāmatā, izdruka no kadastra reģistra satur informāciju, kura atspoguļo īpašuma tiesisko stāvokli līdz tā privatizācijas pabeigšanai.

Līdz ar to minētajā informācijā nav ziņu par privatizācijai pakļautā īpašuma sastāvu, bet ir tikai ziņas par īpašnieku, viņa piederošo domājamo daļu viņa piederošajā nekustamā īpašuma utml. Pats par sevi apstāklis, ka kadastra informācijas sistēmā atbildētājam reģistrēta īpašuma tiesības uz 1/1 domājamo daļu no viņa darbnīcas, nav pamats šīs darbnīcas atzīšanai par patstāvīgu īpašuma tiesību priekšmetu, jo piemēram, arī reģistrējot dzīvokļa īpašumu zemesgrāmatā, attiecīgā zemesgrāmatas nodalījumā ir norādāms dzīvokļa īpašuma īpašnieks un viņam piederošā domājamā daļa šajā īpašumā. Taču tas nenozīmē, ka šis atsevišķais īpašums ir patstāvīgs īpašuma tiesību priekšmets, bet gan ir dzīvokļa īpašniekam piederošās domājamās daļas tiesiskā sastāvdaļa.

Apelātors uzskata, ka lietā esošais izraksts no pielikuma Nr.1 2011.gada 5.jūlija Dzīvojamās mājas pārvaldīšanas līgumam Nr.RD-11-910-lī SIA "Rīgas namu pārvaldnieks" pārvaldīšanā nodoto dzīvojamo māju saraksts", nav pierādījums tam, ka prasītājam piederošā darbnīca ir atsevišķs patstāvīgs īpašuma tiesību objekts, kuru prasītāja pasaimnieko un pārvalda atsevišķi no dzīvojamās mājas /adrese/. Minētais dokumenta pielikums satur vienkārši prasītājas apkalpojamo dzīvojamo māju sarakstu, kurā arī var tikt norādītas palīgceltnes un citi objekti, kas atrodas pēc attiecīgās adreses. Šim sarakstam nav zemesgrāmatās ierakstu nozīmes. Līdz ar to apelātora ieskatā tas apstāklis, ka minētajā sarakstā atsevišķi norādīta dzīvojamā māja un atbildētājam piederošā darbnīca nenozīmē, ka tie ir atsevišķi pastāvošie apsaimniekošanas un pārvaldīšanas objekti, kuriem ir patstāvīgs īpašumu statuss. Sekojoši šai tiesas loģikai, būtu jāsecina, ka arī šķūņi, kas šajās sarakstu ailēs norādītas atsevišķi no dzīvojamās mājas, kurai tie pieder, ir patstāvīgi īpašuma tiesību objekti, kurus prasītājs apsaimnieko un pārvalda atsevišķi no dzīvojamās mājas.

Apelātors uzskata, ka nav nozīmes 2012.gada 3.septembra prasītāja atbildei uz atbildētāja iesniegumu, jo prasītājs nav noliedzis, ka atbildētājam piederoša darbnīca ir atsevišķi stāvoša ēka, kuras apkures sistēma nav saistīta ar blakus esošo dzīvojamo māju, un tai ir atsevišķas ieejas.

Tā kā atbildētāja īpašuma tiesība uz viņam piederošo darbnīcu ar kadastra apzīmējumu Nr./numurs F/, /adrese /, ir kopīpašuma tiesība ar citiem dzīvojamās mājas /adrese/, dzīvokļu īpašniekiem apelātora ieskatā uz viņu attiecas likumu normas, kas noteic kopīpašnieku tiesības, pienākumus un atbildību, un proti: 1995.gada 21.jūnija likuma "Par valsts un pašvaldības dzīvojamo māju privatizāciju" 73.9 panta pirmā daļa, Civillikuma 1071.pants, likuma "Par dzīvokļa īpašumu" (kas bija spēkā līdz 2011.gada 1.janvārim) 8.panta pirmā daļa, 12.panta pirmās daļas 4., 5.punkts, Dzīvokļa īpašuma likuma 10.pants.

Tādējādi, apelātors uzskata, ka atbildētāja pienākums ir samaksāt prasītajam maksājumu parādu par dzīvojamās mājas /adrese/, apsaimniekošanu un saņemtajiem komunālajiem pakalpojumiem, kas saistīti ar viņam piederošās neapdzīvojamās telpas (darbnīcas) lietošanu.

[5] Ar Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2016.gada 10.februāra spriedumu (1.sējums, lietas 166.-183.lapas) prasība tika daļēji apmierināta. Tiesa nosprieda piedzīt no atbildētāja prasītāja labā apsaimniekošanas un komunālo maksājumu pamatparādu EUR 15253,19, likumisko nokavējuma procentus par laika periodu līdz 2015.gada 3.jūnijam EUR 2077,92 un tiesas izdevumus EUR 1554,09, kopā piedzenot EUR 18885,20. Pārējā daļā prasība tika noraidīta.

Par minēto tiesas spriedumu kasācijas sūdzību iesniedza atbildētājs, pārsūdzot spriedumu prasības apmierinātajā daļā (2.sējums, lietas 2.-4.lapas).

[6] Ar Latvijas Republikas Augstākās tiesas 2018.gada 29.marta spriedumu (2.sējums, lietas 121.-125.lapas) Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2016.gada 10.februāra spriedums tika atcelts daļā, ar kuru apmierināta SIA „Rīgas namu pārvaldnieks? prasība pret individuālo komersantu „Elektrons & Max? par parāda EUR 15253,19, likumisko procentu EUR 2077,92 un tiesāšanās izdevumu piedziņu un lieta nodota jaunai izskatīšanai apelācijas instances tiesai.

[7] Apelācijas instances tiesas sēdē prasītāja – SIA „Rīgas namu pārvaldnieks? - pārstāvis uz pilnvaras pamata /pers. N/ iesniedza tiesai iesniegumu par prasības apmēra samazināšanu (2.sējums, lietas 204.-206.lapa), no kura redzams, ka prasītājs atsakās no prasījuma par parāda EUR 2446,72 piedziņu, līdz ar ko lūdz piedzīt no atbildētāja prasītāja labā galveno parādu EUR 13005,16, likumiskos nokavējuma procentus EUR 1748,89 un tiesas izdevumus. Apelācijas sūdzību prasītājs uzturēja un apstiprināja prasībā un apelācijas sūdzībā minētos argumentus. Papildus paskaidroja, ka prasītājs, pamatojoties uz Augstākās tiesas spriedumu, samazināja prasības apmēru un izslēdza izdevumus par remontdarbiem, siltuma sistēmas apkopi un siltuma zudumiem, proti, izslēdza pakalpojumus, kurus atbildētājs nesaņem. Ir palicis strīds par nekustamā īpašuma nodokļa aprēķināšanu. Paskaidroja, ka nav saprotams, kāpēc Rīgas domes Ieņēmumu pārvalde 2012.gadā un 2013.gadā izstādīja rēķinus gan prasītājam, gan atbildētājam. Rīgas domei uz tai sūtītajiem iesniegumiem sniedza atbildi, taču faktiski konstatēja, ka paziņojumi ir izstādīti, bet skaidrojumu nesniedza. Paskaidroja, ka Civillikuma 1844.panta nosacījumi ir zināmi, kā arī paskaidroja, ka atbildētāja samaksātās summas prasītājs tika ieskaitījis pēc saviem ieskatiem. Piemēram, ja atbildētājs ir samaksājis par auksto ūdeni, prasītājs šo maksājumu novirzīja pēc saviem ieskatiem. Uz atbildētāja pārstāves jautājumu, vai atbildētājam piederošajā nekustamajā īpašumā ir veikti tādi darbi kā kāpņu slaucīšana, mazgāšana, teritorijas kopšana, krūmu apgriešana un karoga pacelšana un deratizācijas pakalpojumi, prasītāja pārstāvis nevarēja atbildēt. Paskaidroja, ka pakalpojumi tiek sniegti gan dzīvojamai mājai, gan atbildētājam. Sīkumi par deratizācijas darbiem un kāpņu telpas apkopšanu prasītāja pārstāvim nav zināmi. Paskaidroja, ka ventilācijas šahtas apkopšanas darbi tika veikti, bet par to pierādījumu nav. Paskaidroja, ka nav arī pierādījumu par apgaismes ķermeņu un rozešu nomaiņu, taču šīs summas izriet no tāmes un šīs summas tāmē nav apstrīdētas. Paskaidroja, ka nevar pierādīt, konkrēti, kādi darbi tika veikti ēkai, kurai kadastra numurs beidzas ar 003, tāpēc prasītājs atteicās no izdevumiem par remontdarbiem un siltumsistēmas apkopi. Nepiekrīt atbildētāja viedoklim, ka viņam piederošās telpas nav kopīpašuma daļa. Paskaidroja, ka atbildētājs apstrīd zemes nodokļa aprēķināšanu, bet viņš pats šo nodokli ir maksājis un strīds nav bijis. Atzīst, ka jautājums par nodokli ēkai ir strīdīgs, tāpēc atstāj to tiesas izlemšanai. Uzskata, ka ir jāmaksā pēc tāmēm, kuras atbilstoši Ministru kabineta noteikumiem Nr.1014 nav apstrīdētas.

[7.1] Atbildētāja - IK "Elektrons& Max" pārstāve uz pilnvaras pamata zvērināta advokāte Rada Matjušina prasību un apelācijas sūdzību neatzina un apstiprināja paskaidrojumos par prasību un apelācijas sūdzību norādītos argumentus. Paskaidrojumus, atbilstoši Civilprocesa likuma 166.panta nosacījumiem, nolasīja tiesas sēdē un iesniedza tiesai rakstveidā (2.sējums, lietas 207.-211.lapa). Papildus paskaidroja, ka atbildētājs nav ar mieru maksāt par pakalpojumiem, ko nav saņēmis. Vērsa tiesas uzmanību prasītāja pārstāvja šīs dienas tiesas sēdē sniegtajiem paskaidrojumiem, ka viņš nevar pierādīt, kādi no tāmē norādītajiem darbiem atbildētājam ir sniegti. Uzskata, ka prasītājs nav iesniedzis ne aktus, ne žurnālus, kas, atbilstoši Ministru kabineta noteikumiem, ir jāpilda pārvaldniekam.

Motīvu daļa

Civillietu tiesas kolēģija, uzklausījusi pušu paskaidrojumus tiesas sēdē, izvērtējusi lietā esošos materiālus un apelācijas sūdzības argumentus, atzīst, ka prasība nav pamatota un ir noraidāma.

[8] Civilprocesa likuma 426.panta pirmajā daļā ir noteikts, ka apelācijas instances tiesa izskata lietu pēc būtības sakarā ar apelācijas sūdzību un pretapelācijas sūdzību tādā apjomā, kā lūgts šajā sūdzībās.

No lietas materiāliem redzams, ka prasītājs, 2015.gada 8.jūnijā iesniedzot tiesā pieteikumu par prasības summas pieaugumu (1.sējums, lietas 96.-97.lapa), lūdzis piedzīt parādu par apsaimniekošanu un komunālajiem pakalpojumiem EUR 15451,88 un likumiskos nokavējuma procentus EUR 2077,92. Ar Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2016.gada 10.februāra spriedumu prasība apmierināta daļēji, piedzenot parādu EUR 15253,19 un likumiskos nokavējuma procentus EUR 2077,92. Prasība noraidīta daļā par parāda EUR 198,69 piedziņu. Minēto spriedumu kasācijas kārtībā tika pārsūdzējis tikai atbildētājs, bet prasītājs prasības noraidītajā daļā spriedumu netika pārsūdzējis. Ar Latvijas Republikas Augstākās tiesas 2018.gada 29.marta spriedumu minētais spriedums atcelts prasības apmierinātajā daļā, proti, par parāda EUR 15253,19, likumisko procentu EUR 2077,92 un tiesāšanās izdevumu piedziņu. No minētā secināms, ka apelācijas instances tiesas spriedums prasības noraidītajā daļā par parāda EUR 198,69 piedziņu ir stājies likumīgā spēkā. Savukārt no prasītāja iesniegumā par prasījumu apmēra samazināšanu (2.sējums, lietas 204.-206.lapa) izriet, ka prasītājs, atsakoties no prasības daļā par EUR 2446,72 piedziņu, šo summu ir atrēķinājis no celtās prasības summas (EUR 15451,88), nevis no prasības summas (EUR 15253,19), par kādu lieta nodota atkārtotai izskatīšanai pirmās instances tiesā.

Ņemot vērā minēto, tiesas kolēģija atzīst, ka lieta izskatāma pēc būtības prasības daļā par pamatparāda EUR 12806,47 (EUR 15253,19 – EUR 2446,72= EUR 12806,47), likumisko nokavējuma procentu EUR 1748,89 un tiesas izdevumu piedziņu.

[9] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 430.panta trešās daļas nosacījumiem fakti, kas konstatēti pirmās instances tiesā, apelācijas instances tiesā nav jāpārbauda, ja tie nav apstrīdēti apelācijas sūdzībā.

Tiesas kolēģija atzīst, ka lietā nav strīda, ka atbildētājam, pamatojoties uz 1999.gada 8.septembra komisijas lēmumu Nr.1900 "Par neapdzīvojamo telpu /adrese/, nodošanu īpašumā līdz dzīvojamās mājas privatizācijai" nostiprinātas īpašuma tiesības līdz dzīvojamās mājas privatizācijai uz neapdrīvojamām telpām /adrese/, ar kopējo platību 226,63 kvm: telpu grupu ar kadastra apzīmējumu /numurs G/, 1. stāvā, platību 211,73 m^2 un telpu grupu ar kadastra apzīmējumu /numurs J/, l. stāvā, platību 14,9 m^2 (1.sējums, lietas 110.lapa).

Nav arī strīda par to, ka dzīvojamā māja /adrese/, nodota privatizācijai kopā ar zemi, saskaņā ar Rīgas domes 2003.gada 4.februāra lēmumu Nr.2040 "Par dzīvojamo māju privatizācijas uzsākšanu". Privatizācijas uzsākšanas brīdī nekustamā īpašuma /adrese /, sastāvā ietilpa zemes gabals ar kadastra numuru /numurs B/, dzīvojamā ēka ar kadastra apzīmējumu /numurs C/, darbnīca ar kadastra apzīmējumu /numurs F/un šķūnis ar kadastra apzīmējumu /numurs D/.

Nav strīda arī par to, ka atbildētājs savas īpašuma tiesības zemesgrāmatā nav nostiprinājis.

No lietas materiāliem pievienotā Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas zemesgrāmatu nodaļas Rīgas pilsētas zemesgrāmatu nodalījuma Nr.31256 (1.sējums, lietas 85.lapa) redzams, ka uz zemes gabala /adrese/, atrodas 3-stāvu dzīvojamā ēka (būves kadastra apzīmējums Nr. 002), 2-stāvu darbnīca (būves kadastra apzīmējums Nr. 003) un palīgceltne (būves kadastra apzīmējums Nr. 006).

Lietā nepastāv strīds arī par to, ka prasītājs, pamatojoties uz 2002.gada 1.oktobra nekustamo īpašumu pilnvarojuma līgumu Nr.580 un pēc tam, pamatojoties uz 2011.gada 5.jūlija dzīvojamo māju pārvaldīšanas līgumu Nr.RD-11-910-lī, apsaimnieko dzīvojamo māju /adrese/. Atbildētājs ar prasītāju dzīvojamās mājas apsaimniekošanas un pārvaldīšanas līgumu nav noslēdzis.

[10] Pirmās instances tiesa savā spriedumā konstatējusi, ka lietā nav iesniegti pierādījumi tam, ka atbildētājam piederošais nekustamais īpašums ir kopīpašums ar tam blakus esošo dzīvojamo ēku, līdz ar ko uz atbildētājam piederošo nedzīvojamo telpu nav attiecināmi prasītāja norādītie obligāti veicami dzīvojamās mājas uzturēšanas un apsaimniekošanas darbu plānotie ieņēmumi un izdevumi, attiecīgi, uz to pamata izrakstītie rēķini.

Prasītājs šos pirmās instances tiesas secinājumus apstrīdējis savā apelācijas sūdzībā, argumentējot, kāpēc atbildētājam piederošais nekustamais īpašums (darbnīca) ietilpst kopīpašumā ar dzīvojamo māju /adrese /.

Tiesas kolēģija, ņemot vērā prasītāja apelācijas sūdzībā un atbildētāja paskaidrojumos norādīto, atzīst, ka lietā pastāv strīds par šādiem apstākļiem: 1) vai atbildētājam piederošais nekustamais īpašums ir kopīpašums ar dzīvojamo telpu /adrese /; 2) vai prasītāja rēķinos un aprēķinos noradītie dzīvojamās mājas apsaimniekošanas un komunālie pakalpojumi atbildētāja nekustamajam īpašumam tiešām ir sniegti.

Ar Latvijas Republikas Augstākās tiesas 2018.gada 29.marta spriedumu šajā lietā ir konstatēts, ka atbildētājam piederošais nekustamais īpašums (nedzīvojamās telpas) ir kopīpašumā ar dzīvojamo māju un zemes gabalu /adrese/, kaut gan faktiski un funkcionāli (nevis juridiski) ir atdalīta no minētās dzīvojamās mājas.

Šādos apstākļos tiesas kolēģija atzīst, ka apelācijas instances tiesai, izskatot lietu atkārtoti, neskatoties uz to, ka atbildētāja pārstāve savos paskaidrojumos par prasību tika paudusi viedokli, ka atbildētājam piederošais nekustamais īpašums nav kopīpašums, nav pamata pārvērtēt pirmās instances tiesas un apelācijas sūdzības argumentus par to, vai atbildētājam piederošais nekustamais īpašums ir atsevišķs īpašums vai ir kopīpašuma /adrese /daļa.

Līdz ar to tiesas kolēģija atzīst, ka, izskatot lietu atkārtoti apelācijas instances tiesā, ir izvērtējams, vai prasītājs pamatoti lūdzis piedzīt no atbildētāja parādu par pārvaldīšanas un apsaimniekošanas pakalpojumiem.

[10.1] No likuma "Par dzīvokļa īpašumu" (spēkā līdz 2011.gada 1.janvārim) 12.panta noteikumiem un Dzīvokļa īpašuma likuma (spēkā no 2011.gada 1.janvāra noteikumiem) 10.panta noteikumiem izriet dzīvokļa īpašnieka pienākums maksāt dzīvojamās mājas pārvaldīšanas un apsaimniekošanas izdevumus proporcionāli dzīvokļa īpašumā ietilpstošai kopīpašuma domājamai daļai un veikt maksājumus par saņemtajiem komunālajiem pakalpojumiem.

No lietas materiāliem redzams, ka prasītājs, ņemot vērā tiesas norādes, ka lieta nav precīzs aprēķins par to, no kādām rēķinu pozīcijām ir izveidojies maksājumu parāds, 2018.gada 7.novembrī iesniedza tiesai aprēķinu (2.sējums, lietas 150.-151.lapa). No šī aprēķina redzams, ka atbildētāja kopējais parāds uz 2015.gada jūniju ir EUR 15451,88, kā arī prasītājs aprēķinājis likumiskos nokavējuma procentus EUR 2077,92.

No aprēķina redzams, ka laika periodā no 2007.gada decembra līdz 2015.gada jūnijam prasītājs aprēķinājis atbildētājam maksu par sniegtajiem pakalpojumiem kopumā EUR 21154,64. Minētā summa sastāv no šādām pārvaldīšanas, apsaimniekošanas un komunālo pakalpojumu pozīcijām:

1) dzīvojamās mājas apsaimniekošanas izdevumi EUR 9215,87;
2) ūdens un kanalizācija EUR 860,16;
3) remontdarbi EUR 1525,76;
4) apkure EUR 246,87;
5) atkritumi EUR 320,55;
6) pasta izdevumi EUR 14,98;
7) ūdens sistēmas apkope EUR 161,50;
8) nekustamā īpašuma nodoklis par zemi EUR 3749,79;
9) nekustamā īpašuma nodoklis par ēku EUR 3598,23;
10) pievienotās vērtības nodoklis EUR 3598,23.

No aprēķina redzams, ka atbildētājs šajā laika periodā par pakalpojumiem kopumā ir samaksājis EUR 5702,76, kā arī atbildētājs ir samaksājis likumiskos nokavējuma procentus EUR 47,71.

[10.2] No lietas materiālos esošajiem maksājumu rīkojumiem un atbildētāja iesniegtā aprēķina (2.sējums, lietas 164.-168.), kuru prasītājs nav apstrīdējis, izriet, ka atbildētājs laika periodā no 2007.gada decembra līdz 2015.gada jūnijam ir maksājis par šādiem pakalpojumiem: aukstais ūdens, atkritumu izvešana, pasta pakalpojumi, ūdens sistēmas apkope, nekustamā īpašuma nodoklis, kā arī attiecīgi PVN katram no minētajiem pakalpojumiem, kopumā samaksājot EUR 5702,76.

Kā redzams no 2019.gada 17.jūnija iesnieguma par prasījuma apmēra samazināšanu (2.sējums, lietas 204.- 206.lapa), prasītājs atteicies no parāda daļas EUR 1525,76 par remontdarbiem piedziņu, parāda daļas EUR 246,87 par apkuri piedziņu, PVN EUR 473,87 piedziņas un izdevumu par siltuma sistēmas tehnisko apkopi EUR 200,21 piedziņu, tādejādi samazinot prasību par parāda piedziņu par EUR 2446,72.

Tā kā prasītājs ir atteicies no visas aprēķinātās parāda summas par remontdarbiem un apkuri piedziņas, tiesas kolēģija atzīst, ka tiesai vairs nav jāvērtē, vai minētie pakalpojumi atbildētājam tiešām ir sniegti.

[10.3] No prasītāja iesniegtajiem aprēķiniem redzams, ka parāda summu veido arī maksājumu pozīcijas par ūdeni un kanalizāciju, atkritumu izvešanu, pasta pakalpojumiem, ūdens sistēmas apkopi un nekustamā īpašuma nodokli, kaut gan no atbildētāja iesniegtajiem maksājumu uzdevumiem izriet, ka rēķinos ietvertās pozīcijas par auksto ūdeni, atkritumu izvešanu, pasta pakalpojumiem un ūdens sistēmas apkopi atbildētājs ir apmaksājis pilnībā. Tāpat no atbildētāja paskaidrojumiem un iesniegtā aprēķina izriet, ka 2008.gadā un 2009.gadā atbildētājs pilnībā ir apmaksājis rēķinos norādītās summas par nekustamā īpašuma nodokli, 2012.gadā un 2013.gadā pilnībā samaksājis prasītājam nekustamā īpašuma nodokli par zemi.

[10.4] No prasītāja pārstāvja paskaidrojumiem tiesas sēdē izriet, ka prasītājs šos atbildētāja veiktos maksājumus ir ieskaitījis parāda dzēšanai pēc saviem ieskatiem, nevis konkrēti tās pozīcijas parāda dzēšanai, par kuru maksājums veikts.

Saskaņā ar Civillikuma 1844.panta nosacījumiem, ja kāds vienam kreditoram ir parādā uz vairākiem dažādiem pamatiem, tad vienīgi no parādnieka atkarājas, kurā parādā viņš grib ieskaitīt savu maksājumu. Bet ja viņš to nav noteicis, tad izvēle piekrīt kreditoram, ar nosacījumu rīkoties tā, kā viņš būtu rīkojies, ja pats būtu bijis parādnieks.

No lietās materiālos esošajiem maksājumu uzdevumiem ir redzams, ka atbildētājs tajās sakidri ir norādījis, par kādām pozīcijām maksājumi tiek veikti. Tiesas kkolēģija atzīst, ka prasītājs, novirzot atbildētāja maksājumus pēc saviem ieskatiem, ir pārkāpis minētās likuma normas nosacījumus.

Tiesas kolēģija atzīst, ka apstāklis, ka prasītājs parāda summā ir iekļāvis pozīcijas, par kurām samaksa ir veikta, liedz tiesai izvērtēt pieprasītās parāda summas pamatotību, proti, no kādām konkrēti rēķinu pozīcijām izveidojies maksājumu parāds.

[10.5] Kā jau tiesa to tika atzinusi, atbilstoši likuma "Par dzīvokļa īpašumu" un Dzīvokļa īpašuma likuma nosacījumiem, dzīvokļa īpašniekam ir pienākums veikt maksājumus par dzīvojamās mājas uzturēšanu, apsaimniekošanu un komunālajiem pakalpojumiem.

Kārtību, kādā tiek noteikta maksa par dzīvojamās mājas uzturēšanu un apsaimniekošanu līdz 2008.gada 27.martam regulēja 2005.gada 22.februāra Ministru kabineta noteikumi Nr.135 "Kārtība, kādā nosakāma maksa par dzīvojamās mājas uzturēšanu un apsaimniekošanu". Savukārt no 2008.gada 18.decembra spēkā ir Ministru kabineta noteikumi Nr.1014 "Kārtība, kādā aprēķināma maksa par dzīvojamās mājas pārvaldīšanu un apsaimniekošanu ".

Kā norādīts SIA "Rīgas namu pārvaldnieks" 2012.gada 3.septembra vēstulē Nr.1-1e/19080, kas adresēta atbildētājam (1.sējums, lietas 43.-45.lapa), apsaimniekošanas maksa sastāv no:

1) mājas un tai pieguļošās teritorijas sanitārās kopšanas darbiem, kas sevī ietver koplietošanas telpu kopšanu, teritorijas kopšanu, tajā cita starpā ietilpst arī deratizācijas un dezinfekcijas darbu veikšana, pagraba un bēniņu tīrīšana (2012.gada tāmes 2.1.1., 2.1.2., 2.1.3. punkti);

2) dzīvojamās mājas (tai skaitā inženiertehnisko komunikāciju un sistēmu) tehniskās apkopes izdevumi, kas sevī cita starpā ietver ūdens un kanalizācijas sistēmas nepārtrauktas darbības nodrošināšanu, sistēmas apsekošanu, siltumsistēmas tehnisko apkopi, elektroapgādes nepārtrauktas darbības nodrošināšanu, koplietošanas telpu apgaismes ķermeņu, rozešu, armatūras, slēdžu pārbaudi un nomaiņu, koplietošanas telpu logu, durvju, ventilācijas lūku apsekošanu, ventilācijas šahtu pārbaudi un tīrīšanu;

3) savukārt mājas pārvalīšanas pakalpojumi veidojas no finanšu – maksājumu aprēķinu sagatavošanas, īpašumu uzturēšanas plānoto un faktisko izdevumu pārskata sagatavošanas; juridiskajiem pakalpojumiem un lietvedības izdevumiem.

Augstākā tiesa 2018.gada 29.marta spriedumā šajā lietā, atsaucoties uz judikatūras atziņām (*Augstākās tiesas 2016.gada 31.marta spriedums lietā Nr. SKC-69/2016*), ir norādījusi, ka situācijā, kad dzīvokļa īpašums faktiski un funkcionāli, bet ne juridiski ir gandrīz pilnībā atdalīts no dzīvojamās mājas, īpašniekam ir pienākums maksāt tikai par faktiski saņemtajiem dzīvojamās mājas pārvalīšanas izdevumiem.

Tiesas kolēģija atzīst, ka lietā vairs nav strīda par to, ka atbildētājam piederošais nekustamais īpašums funkcionāli, bet ne juridiski ir pilnībā atdalīts no dzīvojamās mājas /adrese/.

Kā tas norādīts jau minētajā Augstākās tiesas spriedumā, līdz ar to prasītājam, atbilstoši Civilprocesa likuma 93.panta pirmajai daļai, ir pienākums pierādīt, ka prasītājs ir sniedzis atbildētājam tos dzīvojamās mājas pārvaldīšanas un apsaimniekošanas pakalpojumus, par kuriem izveidojies prasītāja norādītais parāds.

[10.6] Kā izriet no prasītāja pārstāvja paskaidrojumiem apelācijas instances tiesas sēdē, prasītājam nav zināms, vai atbildētājam piederošajā nekustamajā īpašumā ir veikti tādi apsaimniekošanas darbi kā kāpņu slaucīšana un mazgāšana, teritorijas kopšana un vai prasītājam vispār ir piekļuve atbildētāja nekustamā īpašuma kāpņu telpai. Prasītāja pārstāvis tika apgalvojis, ka atbildētājam piederošajā nekustamā īpašumā ir veikti tādi apsaimniekošanas darbi kā ventilācijas šahtu pārbaude, tajā pat laikā prasītāja pārstāvis paskaidroja, ka pierādījumu šādu darbu veikšanai nav. Arī attiecībā uz elektrosistēmas apsaimniekošanas darbiem prasītāja pārstāvis tika paskaidrojis, ka pierādījumu šādu darbu veikšanai viņam nav, bet summas par šiem darbiem izriet no tāmes.

Lietas materiālos atrodas atbildētājam izrakstītie rēķini par laika periodu no 2008.gada marta līdz 2013.gada decembrim, izņemot rēķinus par 2008.gada janvāri un jūniju, 2009.gada novembri, 2010.gada martu un augustu, 2012.gada oktobri. Tiesas kolēģija atzīst par nepamatotu atbildētāja pārstāves teikto, ka par šiem mēnešiem, kā arī pēc 2013.gada prasītājs rēķinus atbildētājam nav izrakstījis. No atbildētāja iesniegtā aprēķina (2.sējums, lietas lapa 164.-168.) izriet, ka atbildētājam rēķini par minēto periodu ir izrakstīti.

Tajā pat laikā tiesas kolēģija atzīst, ka atbildētājam izrakstītie rēķini nevar kalpot par pierādījumu faktisko izdevumu apmēram. Atbildētājam izrakstītajos rēķinos ir norādīta kopējā apsaimniekošanas/pārvaldīšanas izdevumu summa, neatšifrējot, tieši no kādām apsaimniekošanas pakalpojumu pozīcijām minētās summas veidojas. Arī prasītāja iesniegtajā aprēķinā (2.sējums, lietas 150-151.lapa) ir norādīta kopējā apsaimniekošanas izdevumu summa, neatklājot to veidojošās pozīcijas.

[10.6.1] No prasītāja pārstāvja paskaidrojumiem izrietēja, ka apsaimniekošanas izdevumu sastādošās summas ir norādītas tāmēs, kuras atbildētājs nav apstrīdējis.

Tiesas kolēģija secina, ka lietas materiālos atrodas tikai Obligāti veicamo dzīvojamās mājas uzturēšanas un apsaimniekošanas darbu plānotās ieņēmumu un izdevumu tāmes kopsavilkumi 2012.gadam, 2013.gadam, 2014.gadam un 2015.gadam (1.s;ejums, lietas 67., 68., 69., 102.lapa), bet neatrodas tāmes par laika periodu no 2007.gada līdz 2011.gadam ieskaitot.

Līdz ar to tiesas kolēģija atzīst, ka, pirmkārt, lietā esošās tāmes, kas nav sagatavotas par katru no strīdus laika posma gadiem, nevar kalpot par faktisko apsaimniekošanas izdevumu pierādījumu.

Otrkārt, tiesas kolēģija atzīst, ka prasītājs nav pierādījis, ka atbildētājam piederošajam nekustamajam īpašuma ir sniegti visi tie dzīvojamās mājas apsaimniekošanas pakalpojumi, kas pēc prasītāja sniegtā skaidrojuma 2012.gada 3.septembra vēstulē, ietilpst apsaimniekošanas maksā. Tiesas ieskatā prasītājs nav pierādījis prasītās parāda summas pamatotību, līdz ar ko prasība par parāda piedziņu kā nepamatota ir noraidāma.

Noraidot prasību par pamatparāda piedzinu, nav pamata apmierināt arī prasījumu par likumisko nokavējuma procentu piedziņu.

Izvērtējot visu iepriekš minēto, tiesas kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesa, noraidot celto prasību, nav devusi pareizu juridisko novērtējumu lietas faktiskajiem apstākļiem. Tajā pat laikā tiesas kolēģija atzīst, ka, nekonstatējot prasībā norādītās parāda summas pamatotību, celtā prasība kā nepamatota un nepierādīta ir pilnīgi noraidāma.

[11] Tiesas kolēģija atzīst, ka, noraidot pilnīgi prasītāja celto prasību, nav pamata piedzīt no atbildētāja par labu prasītājam tā samaksātos tiesas izdevumus.

[11.1] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 44.panta trešās daļas nosacījumiem, ja prasība ir noraidīta, ar lietas vešanu saistītos izdevumus piespriež no prasītāja par labu atbildētājam.

No lietas materiāliem redzams, ka zvērināta advokāte R.Matjušina par sniegto juridisko palīdzību šajā lietā atbildētājam izrakstījusi rēķinu Nr.19080 par summu EUR 559,02 un rēķinu Nr.19104 par summu EUR 508,20 (2.sējums, lietas 212.-213.lapa), tātad, kopējā summā EUR 1067,22.

No lietas materiāliem nav redzams, ka minētie rēķini jau būtu samaksāti, taču atbilstoši Civilprocesa likuma 44.panta pirmās prim daļas nosacījumiem par šā panta pirmās daļas 1.punktā minēto atlīdzināmo izdevumu faktisko apmēru uzskata gan izdevumus, kuri jau ir samaksāti, gan izdevumus, par kuriem saskaņā ar advokāta un puses vienošanos par juridiskās palīdzības sniegšanu ir izrakstīts rēķins.

Tiesas kolēģijas atzīst, ka iepriekš minētie izdevumi advokāta palīdzības samaksai atbilst Civilprocesa likuma pirmās daļas 1.punkta "b" apakšpunktā noteiktajam atlīdzināmo izdevumu apmēram. Ņemot vērā lietas sarežģītības pakāpi, tiesas kolēģija atzīst, ka, atbilstoši Civilprocesa likuma 44.panta piektās daļas nosacījumiem, nav pamata noteikt mazāku apmēru atlīdzināmo izdevumu advokāta palīdzības samaksai.

Šādos apstākļos tiesas kolēģija atzīst, ka no prasītāja atbildētāja labā piedzenami ar lietas vešanu saistītie izdevumi (izdevumi advokāta palīdzības samaksai) EUR 1067,22.

[11.2] No lietas materiāliem redzams, ka prasītājs, ceļot tiesā prasību, samaksājis ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus Ls 3,30/ EUR 4,70 (1.sējums, lietas 1.lapa). Tā kā faktiskie ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi šajā lietā sastāda EUR 26,88, tiesas kolēģija, ņemot vērā Civilprocesa likuma 42.panta otrās daļas nosacījumus, atzīst, ka iepriekš nesamaksātie ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi EUR 22,18 valsts ienākumos ir piedzīnami no prasītāja SIA "Rīgas namu pārvaldnieks".

[12] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1] panta nosacījumiem lietā nosakāms termiņš sprieduma labprātīgai izpildei – 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 430., 432., 433., 434.pantu, Civillietu tiesas kolēģija

n o s p r i e d a

noraidīt pilnīgi SIA „Rīgas namu pārvaldnieks" prasību pret individuālo komersantu „Elektrons & Max" par pamatparāda EUR 12806,47 un likumisko nokavējuma procentu EUR 1748,89 piedziņu.

Piedzīt no SIA „Rīgas namu pārvaldnieks", reģistrācijas Nr.40103362321, par labu individuālajam komersantam „Elektrons & Max", reģistrācijas Nr.40002005229, tiesāšanās izdevumus EUR 1067,22 (viens tūkstotis sešdesmit septiņi *euro* 22 centi).

Piedzīt no SIA „Rīgas namu pārvaldnieks", reģistrācijas Nr.40103362321, valsts labā ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus EUR 22,18 (divdesmit divi *euro* 18 centi), nosakot, ka minētie izdevumi iemaksājami kontā Nr.LV51TREL2190458019000, saņēmējs: Tiesu administrācija, NMR 90001672316, saņēmēja banka: Valsts kase, kods TRELLV22, iemaksas mērķis: 21499 - ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi civillietā Nr. C32354613/CA-0157/25.

Prasītājam SIA „Rīgas namu pārvaldnieks" noteikt termiņu sprieduma labprātīgai izpildei – 10 (desmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas, nosakot, ka sprieduma labprātīgas izpildes gadījumā daļā par ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu piedziņu valsts ienākumos, maksājumu apliecinošs dokuments ir jāiesniedz Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas kancelejā.

Spriedumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā 30 dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas Latvijas Republikas Senāta Civillietu departamentā, kasācijas sūdzību iesniedzot Rīgas apgabaltiesā.

Spriedums sastādīts 2019.gada 12.jūlijā.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja L.Volberga

Tiesnese G.Freimane

Tiesnese I.Stuberovska